

at ligge for. Marmorkirken er bestoværrer Ruin mere end nok, og naar den yderligere skal blive til Ruin, behøver den ikke nogen Beskyttelse; thi i et Aar eller to vil den ikke tabe noget Væsentligt af sit Brug som Underbygning for en ny Bygning. Det vigtigste Spørgsmaal er imidlertid det: Er der nogen Rimelighed for, at den nye Bygning, man har tænkt sig, kan komme til Nytte, og at der kan findes Nogen, som vil bygge den op? Hvad mig personlig angaaer, da skal jeg indrømme, at dersom den for en billig Priis kunde blive bygget op, og blive til en Kirke, saa kan man sige, at det kvarteer af Byen savner en Kirke; men jeg troer ikke paa, at den kan bygges op for en rimelig Priis til en brugbar protestantisk Kirke; der maatte i saa Henseende foreligge bestemtere og fuldstændigere Oplysninger end de, vi nu have. Saavidt jeg forstod den ærede Minister, saa talte han i den Retning med en fuldstændig Overbeviisning, og jeg antager derfor, at han har seet fuldstændigere Oplysninger, saadanne, som ere forekomne ham tilstrækkelige til derpaa at begrunde en Mening. Men lad os ogsaa gaae ud fra den Forudsætning, at vi kunne gaae ind paa den Betragtningssaaende, at den Sum, som behøvedes til at fuldstændiggjøre denne Bygning til en passende protestantisk Kirke, ikke var saa overordentlig stor, saa blev dog det Spørgsmaal tilbage: Hvem skal bygge den, og hvor skulle vi tage Pengene fra? Alt, hvad der er sagt om Kommunitetet, er jo mere sagt for at ironisere de Uvdenbælsere, man har gjort og gjør af Kommunitetets Midler (Fischer: Nei, aldeles ikke!). Naar, altsaa alvorlig meent da; men det forekom mig rigtigt nok, at denne Udtalelse havde en ganske anden Skikkelse. Hvad Sorø Akademi angaaer, da er der noget Mere deri; thi det er det Institut, der giver nærende Mælk til alle Hungrige, og af den Grund kunde man nok tage dette Punkt i Overveielse; — men Hovedsagen er dog, at man neppe mere bør komme ind paa at bygge en Kirke til Kjøbenhavns Kommune, uden at Kommunen eller den Menighed, som skal henlægges til Kirken, tager en væsentlig Deel i Udgifterne dertil; naar vi gjorde det, saa vænnede vi Kommunen og Kirkeierne af med at opbylde

deres Pligt, og vi vilde da komme ind paa en Vej, der var meget farlig. Det er denne Betragtning, som hovedsagelig bringer mig til at stemme mod Ministerens Forslag i dette Dieblik, et Forslag, hvis Rigtighed jeg iøvrigt erkjender, idet det bringer os til at faae Saagen seet fra et mere praktisk Standpunkt. Vi ville, som jeg formoder, til næste Efteraar komme til at overveie, hvorledes vi kunne komme paa det Nene med, om det er Bevillingsmyndighedens Hensigt at blive af med denne Rest af en Bygning og, naar vi ikke kunne faae en Minister, som vil raade Kongen til at gjøre det, saa enten lade den staae i den forfaldne Tilstand, hvori den er, saalænge indtil man kommer saavidt, eller række Haand til at ordne de Omgivelser, hvori den befinder sig, paa en saadan Maade, at den kan henstaae som muligt Grundlag for en ny Bygning, hvad enten det bliver i Form af en Ruin, som det nu er, eller en Ruin i en smukkere Skikkelse. Jeg troer altsaa, at det Rigtigste, vi kunne gjøre i dette Dieblik, er at stemme mod Forslaget, uden at denne Afstemning i det Hele taget fra min Side maa betragtes, som om jeg stemte derimod, fordi jeg antog, at Ministerens Bestræbelser i den Retning havde været urigtige eller overflødige; jeg troer, at de have været meget paa deres Plads, men at vi endnu ikke ere komne saavidt, at vi kunne komme til Spørgsmaalets endelige Afgjørelse.

Winther: Jeg har blot forlangt Ordet for at anbefale det subsidiaire Forslag, der er stillet af Mindretallet angaaende Understøttelsen til nogle Skibstømmere i Helsingør, idet jeg vil gjøre opmærksom paa, at det er mig bekjendt, at nogle af de Tømmerbeholdninger, hvorom Talen er, have været flyttede to Gange. Det forekommer mig, at Villighed kunde tale for, at man idetmindste gav de Vedkommende saameget, som den ene af disse Flytninger havde kostet, og jeg antager, at den Sum, der er anført i det subsidiaire Forslag, vil kunne tilfredsstille dette Krav. — Der har været talt en heel Deel om Marmorkirken, og den høitæredede Minister kom i sit Foredrag til at udtale, at man mulig paa den søndre Side af Kirken kunde lægge en offentlig Bygning, som